

[Anker Lau.]

men jeg må sige, at denne tanke forekommer mig temmelig naiv med mit kendskab til lovens indhold iøvrigt og til den konkurrence, der udfoldes på mange områder, hvor det er umuligt at gøre noget sådant. Som forslaget nu er kommet til at se ud, må jeg på den anden side tilstå, at den pågældende bestemmelse er temmelig overflødig, men som en generel fastslåen af et alle vegne anerkendt moralsk princip om, at sådan noget gør man ikke, kan den naturligvis ikke gøre nogen skade.

Det synes i det hele taget, og det vil jeg gerne have lov at sige ved denne lejlighed, at den forhåndsbehandling, som har fundet sted, udfra mange synspunkter er uheldig. Jeg vil gerne have lov at udtrykke nogen forundring over, at den højtærede minister har valgt den omtalte fremgangsmåde. Det kan næppe være rigtigt at sætte folkerepræsentationen, altså dette høje ting, i anden række og først forelægge sit forslag i et råd udenfor dette, oven i købet et råd, der arbejder for lukkede døre. Her finder så i relativ stilhed en behandling og diskussion sted mellem de interesserede parter og de forskellige grupper indenfor rådet, og man ens om et andet forslag, som så forelægges til godkendelse i dette høje ting. Vi kender således ikke, i hvert fald ikke på første hånd, den højtærede ministers oprindelige forslag, vi kender ikke de argumenter, som de forskellige repræsentanter for erhvervene og forbrugerne i rådet har fremført, vi kender kun resultatet af flere møders diskussion, og ønsker vi nu, hvad vi næsten altid gør, at høre de interesserede parters bemærkninger til det, der foreligger her, vil man naturligvis henholde sig til det, man er enedes om i priskontrolrådet, eller, som det også er sket, tage visse nye standpunkter, og det førstehåndskendskab, som det er vor opgave at skaffe os til disse ting, vil vi have lidt svært ved at få.

Jeg synes, vi må se at blive enige om, at priskontrolrådet ikke er deltager i lovgivningen, men alene har den opgave at administrere den prislov, der vedtages her på rigsdagen. Den højtærede minister burde hellere have forelagt sit oprindelige forslag her, så kunne vi have spurgt priskontrolrådet. Så tror jeg, sagen havde fået en helt anden gang — at resultatet var blevet anderledes, tør jeg ikke påstå, det er muligt, det ikke var blevet det, men den fremgangs-

måde, som her er brugt, har jeg indtryk af alligevel til en vis grad vil svække folkerepræsentationens stilling.

Som den højtærede minister fremstillede priskontrolrådets stillingtagen, tror jeg imidlertid ikke, at de ændringer, rådet har gennemtruffet, har særlig stor praktisk betydning. De er som sagt nærmest overflødig, men jeg vil også gerne fremhæve, at de i en given situation måske kan give anledning til visse uønskede fortolkninger.

Jeg er tilfreds med, at der nu også i navnet på loven bliver lagt hovedvægt på monopolkontrollen og prisaftalerne. Jeg har bemærket den højtærede ministers udtalelse om, at en egentlig trustlov må vente, til trustkommissionens endelige betænkning foreligger. Under almindelige forhold ville jeg ikke bemærke noget hertil, men denne kommission har en praksis, der efter min mening er temmelig overflødig og betyder et ofte urimeligt og bekosteligt besvær for erhvervene, og som med sikkerhed vil udsætte løsningen af dette problem til en temmelig fjern fremtid. Såvidt jeg har forstået trustkommissionens opgaver i sin tid, da vi nedsatte den, skulle de gå ud på at finde frem til monopolformer og deres koncentrationer i erhvervslivet for at fastslå, hvor der findes det, man kalder monopoler og truste og aftalebestede konkurrencebegrænsninger til skade for den frie adgang til erhverv. Jeg har indtryk af, at dette gøres på en uhyre detaljeret, ja, næsten videnskabelig måde, idet man ligefrem skriver de pågældende erhvervs økonomiske og erhvervsmæssige historie i alle afsnit en lang årrække, og så synes jeg ikke, man kan undre sig over, at det tager tid. Men heller ikke synes det mig, at nogen kan være i tvivl om, at dette er ganske unødvendigt for at løse den i og for sig ret simple opgave, som kommissionen har fået. Jeg vil derfor henstille til den højtærede handelsminister endnu en gang at se på denne trustkommissionens arbejdsform og forsøge at få kommissionen til at løse sine opgaver hurtigere, enklere og mere rationelt. Der er naturligvis grænser for, hvor længe denne sags løsning kan udsættes.

Vi vil nu i det udvalg, som jeg forudsætter vil blive nedsat, få lejlighed til at beskæftige os med detaljer og gå i enkeltheder. Jeg tror nok, at der hist og her er enkeltheder, som jeg vil opfordre den højtærede minister til at hjælpe os med at få gennem-